

Сашко-шахтар

Марія Пригара

У новім високім домі
Проживає п'ятий рік
Вам, напевне, не знайомий
Роботящий чоловік.
В нього дуже бистрі очі,
Все на світі вміє він.
Може дім, коли захоче,
Збудувать за п'ять хвилин.
Дуже гарний дім — дивіться!
Деревця кругом ростуть.
В домі братик і сестриця
Разом з мамою живуть.
Осьде — гляньте! — їх кімната:
Два віконечка вгорі.
А оце іде їх тато
З шахти рано — на зорі.
Тата ждуть з роботи діти,
Вибігають зустрічать...
"Треба хату ще зробити,
Щоб було де працювать".
Майстер наш усе змайструє,
Із таким не пропадеш:
Сам майструє, сам збудує,
Сам у шахту піде теж.
Буде лампочка-карбідка
В нього блимати в руці.
Всі спитають: — Хто це? Звідки
Отакі в нас молодці?..
Осьде він у кліть заходить,
Машиніст дзвінок дає:
— Їде вниз Сашко Пригода!
Відійдіть-но, хто там є!..
Мчить Сашко, мов блискавиця,
Вниз, під землю, з висоти.
Він роботи не боїться,
Не боїться темноти.
З-під землі не видно неба,

Під землею скрізь пітьма,
Та пройде шахтар де треба,
Хоч там сонця і нема.
Мчать вагончики з рудою,
Іскри блискають вгорі.
Цю руду отут, в забої,
Добувають шахтарі.
Стріне там Сашка бригада,
Бригадир гукне: — Здоров!
Ми тебе приймаєм радо,
Якщо ти до нас прийшов!
Коли ти до праці скорий,
Коли справжній ти шахтар,
То руди насиплем гори,
Цілі гори, аж до хмар!
А тоді з руди залізо
Зроблять гарне і міцне.
Робітник залізо візьме
І про тебе спом'яне...
Сталевар наварить сталі
І попросить на ходу:
"Ти працюй, Сашко, і далі!
Ти давай, давай руду!"
...Буде так по цьому слові
Тільки десь за кілька літ,
Бо ще нашому Сашкові
Треба вирости як слід.
А тепер, у ці хвилини,
Із хлоп'ятками в садку
Робить шахту він із глини,
Величезну — ось таку!
Посадили й сад навпроти.
Справам все нема кінця...
Прийде тато із роботи,
Усміхнеться:
— Молодця!
Ти у нас шахтар завзятий! —
Так Сашка похвалить він.—
Підемо разом працювати,
Люди скажуть:
"В батька син!"